

**A Magyar Nemzeti Bank 10/2017. (VIII.8.) számú ajánlása
a speciális hitelezési kitétségek és a spekulatív ingatlanfinanszírozás definiálásáról**

I. Az ajánlás célja és hatálya

Az ajánlás célja a fejlett módszertant használó hitelintézetek, valamint befektetési vállalkozások (a továbbiakban együtt: intézmények) által alkalmazandó speciális hitelezési (a továbbiakban: SL – specialised lending) kitétségek, valamint a sztenderd módszertant használó intézmények által alkalmazandó spekulatív ingatlanfinanszírozás kategóriába tartozó kitétségek általános definíciójának gyakorlati alkalmazásával kapcsolatban a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) elvárásainak megfogalmazása, és ezzel a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése.

Jelen ajánlás segítséget nyújt a banki folyamatokban (pl.: belső, kockázat szempontú jelentések, monitoring, szegmentáció, 1. és 2. pilléres tőkeszámítás), valamint minden olyan esetben, amikor az intézmény az MNB felé rendszeres vagy rendkívüli (pl.: folyamatos felügyelés, illetve helyszíni vizsgálatok keretében kért) adatszolgáltatás keretében szolgáltat információt az SL kitétségekről, amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik.

Az intézmények számára alapvető fontosságú az SL kitétségek megfelelő azonosítása, ugyanis az elmúlt évek tapasztalata egyértelműen rámutatott arra, hogy az SL kitétségek esetén a magas koncentráció és a gazdasági ciklusokra való erős érzékenység jelentős veszteségekhez vezet. Számos példa bizonyítja, hogy a folyósításkori magas fedezettség ellenére a finanszírozók jelentős veszteségeket szenvedtek el, emiatt e szegmens kockázatait megfelelő szegmentálással és konzervatív tőkekövetelmény számításával indokolt felmérni. Az MNB jelen ajánlással növelni kívánja az intézmények kockázattudatosságát és ösztönözi kockázatkezelésük fejlesztését is.

Az ajánlás kidolgozása során figyelembe vételre került az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-ai, 575/2013/EU számú, a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló rendelete (a továbbiakban: CRR). Az ajánlás felhasználja az Európai Bankhatóság (EBH, vagy angolul EBA) vonatkozó dokumentumát¹ és a Bázeli Bizottság anyagát² is.

Az ajánlás címzettjei a hitelintézetek, valamint a befektetési vállalkozások.

II. A speciális hitelezési kitétségek definíciója

1. Az SL kitétségek definícióját a CRR 147. cikk (8) bekezdése rögzíti. Ez alapján SL kitétségnek tekintendő azon vállalati kitétség, amely a következő jellegzetességekkel rendelkezik:
  - a) a kitétség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kimondottan fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére hoztak létre, vagy gazdasági szempontból hasonló kitétség;

---

¹ EBA/RTS/2016/02

² BCBS: Working paper on the internal ratings-based approach to specialised lending exposures

- b) a szerződéses megállapodások azt eredményezik, hogy a hitelező nagymértékben rendelkezik az eszközök és az általuk termelt jövedelem felett;
  - c) a kötelezettség visszafizetésének fő forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független teljesítménye.
2. A CRR nem határozza meg egyértelműen, hogy a fenti három feltétel mindegyikének együttesen meg kell-e felelni, vagy az SL kitettségek közé kell sorolni minden olyan kitettséget, amelyik esetében valamelyik feltétel teljesül. Az MNB a CRR szerinti definíció értelmezése kapcsán azt a gyakorlatot tekinti prudenciális szempontból a leginkább megfelelőnek, ha az intézmény SL kitettségnek minősíti az adott kitettséget, amennyiben annak esetében a fenti 3 feltétel együttesen teljesül. Az egyes feltételek értelmezése kapcsán az MNB a 3-8. pontokban meghatározott gyakorlati megközelítést tartja megfelelőnek.
3. Az MNB az 1. a) pontban meghatározott feltételt alapvetően teljesítettnek tekinti, ha az adós különleges célú gazdasági egység (SPV – special purpose vehicle) , amelyet adott projekt, ingatlan vagy egyéb áru, eszköz (a továbbiakban együtt: eszköz) megszerzésére, megépítésére, működtetésére, és/vagy továbbértékesítésére hoztak létre; az adós mérlegében eszköz oldalon túlnyomó részben a finanszírozott eszköz szerepel, forrás oldalon pedig jelentős szerepe az intézmény által nyújtott hitelnek van; az adós működése nem diverzifikált, bevételeinek döntő részét az adott eszköz által termelt cash-flow (az eszköz eladásából, működtetéséből, bérbeadásából származó bevételek) jelenti.
4. Az 1. a) pont szerinti definíció lehetőséget biztosít arra, hogy ne kizárólag egy különleges célú gazdasági egységgel szembeni kitettséget kelljen SL kitettségként kezelni, hanem az azzal „gazdasági szempontból hasonló kitettség”-et is. Az MNB helyes gyakorlatnak tartja, ha az intézmények a következő két esetet a „gazdasági szempontból hasonló kitettség” fogalma alá tartozónak tekintik:
- a) A gazdasági életben előfordul, hogy valamely gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó indít valamilyen új tevékenységet, amelyhez nem alapít külön különleges célú gazdasági egységet, hanem azt addigi társasági formájába integrálja. Bár ekkor az ügyfél formailag nem különleges célú gazdasági egység, a kitettsége mégis SL-nek tekintendő, ha teljesül az a feltétel, hogy az intézmény az összes kötelezettségvállalás (ideértve a mérlegen kívüli tételeket is) legalább 80%-át az adott eszköz finanszírozására nyújtotta úgy, hogy a visszafizetés fő forrása a finanszírozott eszköz által termelt cash-flow.
  - b) Amennyiben az adós több hasonló célú eszközt (ingatlant) működtet, ad bérbe, s bevételei nem kellően diverzifikáltak, mert egy gazdasági visszaesés a hasonló eszközök jövedelemtermelő képességét egyszerre sújtja, az ügylet besorolható a „gazdasági szempontból hasonló kitettség” fogalmi körébe.
- Az ajánlás további részében az SPV fogalomba beleértendőek a gazdaságilag hasonló entitások (a) és b)) is.
5. Az MNB elvárja, hogy az intézmény az 1. a) pontban meghatározott feltételt ügyfél-szinten értelmezze, így az ügyfél összes ügyletét SL kitettséggé minősítse, és a szegmentációt ügyfél-szinten végezze.
6. Az 1. b) pontban foglaltakat az MNB akkor tekinti teljesítettnek, ha az ügylet kockázatainak csökkentése érdekében az intézmény nagymértékű kontrollal rendelkezik az eszköz és az általa termelt jövedelem felett. Az eszköz nem csupán biztosíték az ügyletben, hanem az abból származó cash-flow a hitel visszafizetésének elsődleges forrása is. Ezen feltétel több módon is teljesülhet: például az intézmény elvárhatja, hogy az adós bevételeit terelje az intézmény által vezetett számlára,

kontrollálhatja e számláról történő kifizetéseket, a beérkező bevétel bizonyos összegét felhasználhatja adósságszolgálat teljesítésére (pl. cash-sweep mechanizmus révén), valamint előírhatja meghatározott összegű egyenleg folyamatos rendelkezésre állását a számlán. Eszközoldali kontroll lehet például az, ha az intézmény vételi opcióval vagy zálogjoggal rendelkezik az adott eszközön. Ezekon túl az intézmény követelményeket írhat elő az adós számára az ingatlan bérlői megoszlására, illetve feltöltöttségére, vagy a bérleti szerződések tartalmára vonatkozóan, valamint előzetes finanszírozói engedélyhez kötheti az ingatlan átalakítását/felújítását vagy az ingatlanhoz kapcsolódó egyéb tevékenységet. Az MNB értelmezése alapján az eszközre vonatkozó zálogbejegyzés megléte nem kötelező feltétel e pont teljesítéséhez, amennyiben az intézmény és az adós közötti szerződéses konstrukció az eszköz, vagy az általa termelt cash-flow feletti kontrollt biztosítja az intézmény számára.

7. Az 1. c) pont az SL kitettségek sajátos karakterisztikájára utal: az SL ügyleteknél az adósságszolgálat teljesítésének fő forrása az eszköz által termelt cash-flow, mivel az adós jelentős, önálló, diverzifikált bevételekkel nem rendelkezik. A hagyományos, cash-flow alapú vállalatfinanszírozás esetében az adós működése/tevékenysége által termelt cash-flow a hitel visszafizetésének fő forrása, és az ügyletben esetlegesen jelenlévő eszköz csak mögöttes biztosítékként jelenik meg. Emiatt a hitel minősége alapvetően az adós minőségétől függ, míg SL ügyletek esetén elsősorban az eszköz teljesítőképességétől (nem kizárólag az adós minőségétől). Az MNB elvárja, hogy az intézmény belső szabályzatában rögzítse, hogy mekkora az a mérték (pl. %-ban kifejezve), amely felett, ha a kötelezettség visszafizetése a finanszírozott eszköz által termelt jövedelemből származik, az 1. c) pont teljesítettnek minősül.
8. Az MNB álláspontja szerint minden olyan bevétel a finanszírozott eszközből származó cash-flow részét képezi, amely közvetlenül vagy közvetetten az eszközhöz köthető, melyet befolyásol az adott eszköz minősége, elhelyezkedése, illetve állapota. E megközelítés szerint például a szállodák éttermének, wellness részlegének vagy a sportlétesítmények vendéglátó egységének bevétele is az eszközből származó cash-flow részét képezi, hiszen, ha a finanszírozott szálloda vagy sportlétesítmény állagromlása miatt visszaesik a vendégek száma, akkor az említett bevételek is csökkenni fognak. Az MNB elvárása szerint egy szálloda esetében a szegmentáció nem függhet attól, hogy azt a tulajdonosa maga üzemelteti vagy bérbe adja. Az ügylet saját üzemeltetés esetén is az SL szegmensbe tartozik, mert az üzemeltetési bevételek részei az eszköz által termelt jövedelemnek.

III. Diverzifikált jövedelemmel rendelkező harmadik fél általi kockázati transzfer

9. Az SL kitettségek megfelelő azonosítása és az egyéb vállalati kitettségektől való megkülönböztetése elsősorban akkor kritikus, amikor az ügyletbe valamely önálló, diverzifikált jövedelemmel rendelkező harmadik fél is be van vonva. A jövedelem diverzifikációja megvalósulhat eltérő tevékenységben (10.2.1.) vagy földrajzilag elkülönült egységekben (10.2.2.) is. A harmadik fél lehet pl. az adós ügyfélcsoportján belüli vagy kívüli vállalat, intézmény vagy a közszektor valamely szereplője. Ebben az esetben a szegmentáció során az intézménynek azt szükséges az MNB elvárásai szerint mérlegelnie, hogy az ügylet kockázatait milyen formában és milyen mértékben vállalja át a harmadik fél.
10. Az MNB álláspontja szerint a 9. pontban írt szegmentációs besorolás mérlegelésekor az alábbi opciók különíthetők el:

- 10.1. Amikor az **alapügylet SL-ként kerül azonosításra** és a harmadik fél kockázatcsökkentő szerepe **mérsékeli az SL kockázatait**: önmagában az ügylethez kapcsolódó garancia / kezesség / szponzori támogatás formájában megvalósuló kockázati átvállalás nem változtatja meg az ügylet jellegét, mert az SL definícióban lefektetett feltételeknek való megfelelést egy ilyen támogatás nem befolyásolja. Ezért az MNB álláspontja szerint azt továbbra is SL kitétségnek kell tekinteni. Az MNB elvárásai szerint ilyen esetben a harmadik fél kockázatcsökkentő szerepe az SL kockázatának mérséklésében jelenik meg: **az intézmény csökkenti az ügylet kockázati súlyát** a figyelembe vehető fedezeten vagy a CRR 153. cikk (5) bekezdésében foglalt tényezőknél keresztül.
- 10.2. Amikor a harmadik fél általi kockázat-átvállalás miatt az alapügylet nem SL kitétségként kerül beazonosításra: ez a fajta kockázat-átvállalás kizárólag ügyfélcsoporton belüli megvalósulása esetén mentesít az SL kitétség alóli besorolástól. A kockázati transzfer módszere lehet garancia, kezesség vagy olyan egyéb szerződéses jogviszony az intézmény és az ügyfélcsoport között, mely alapján az intézmény az ügyfélcsoport helytállását jogilag érvényesíteni tudja, és amely megfelel a CRR-ben rögzített elfogadási kritériumoknak. (Egyéb, a finanszírozásban és a kockázatviselésben közreműködő összes fél részvételével megvalósuló szerződéses konstrukció tartalmazhat például szponzori megállapodást.) Ilyen esetben az ügyfélcsoport formailag, például a tevékenységei elkülönítésére SPV-t hoz létre, de a hitelek visszafizetésének forrása már nem a finanszírozott eszköz által termelt jövedelem, hanem a csoport ettől független kereskedelmi tevékenysége (1. c) pont).
- 10.2.1. Amennyiben egy önálló jövedelemmel rendelkező fél hoz létre ügyfélcsoporton belül egy SPV-t valamely tevékenységének az elkülönítésére, és a finanszírozott eszközt túlnyomó részben az ügyfélcsoportcsoport működésére használja, valamint az SPV (adós) nemteljesítése esetén az **intézmény jogilag kikényszeríthető módon**, teljeskörű helytállást követelhet a csoporttal szemben, ezzel az MNB álláspontja szerint megvalósul a teljeskörű kockázatranszfer és az ügyfél kikerülhet az SL szegmensből és azt az intézmény a vállalati szegmensbe sorolhatja.
- 10.2.2. A harmadik fél diverzifikált jövedelmének altípusa lehet az, amikor az ügyfélcsoport tevékenysége nem tér el az adós tevékenységétől, de azt földrajzilag diverzifikált módon végzik. Például egy nemzetközi szállodalánc esetén az ügyfélcsoport jövedelme tekinthető diverzifikáltnak. Ha a magyar intézmény finanszírozza a helyi piacon aktív lánctagot, és jogilag érvényesíthető módon képes az ügylet kockázatait a csoportra hárítani, azaz az intézmény jogosult teljeskörű helytállást követelni, úgy az ügyletet sorolhatja vállalati kitétségi osztályba. Ha azonban a csoport helytállása kikényszeríthető módon nem várható, s kockázatcsökkentő tényezőként csak a reputációs kockázatok elkerülése merülhet fel a csoport részéről (pl. ha a nemzetközi szállodalánc franchise alapon működik), az ügyletet az MNB elvárásai szerint nem lehet az SL szegmensből átsorolni.
- 10.3. Amikor az alapügylet SL-ként kerül beazonosításra, és a harmadik fél a finanszírozott eszköz használatára vállal hosszú távú kötelezettséget.
- 10.3.1. Amennyiben az ügyletben egy harmadik fél hosszú távú (az ügylet futamidejét elérő) megállapodás keretében vállalja, hogy használja a finanszírozott eszközt (pl. bérli az érintett ingatlant), és a kitétség a harmadik fél által fizetett bérleti díjból kerül megfizetésre, az az MNB álláspontja szerint önmagában nem alkalmas a teljes ügyletkockázat áthárítására, így az SL szegmensből történő átszegmentálásra sem. Bár a

bérlő félnek diverzifikált jövedelme van, azonban teljes biztonsággal nem várható el, hogy a hosszú távú szerződés alapján a teljes SL kitettség visszafizetésre kerül. Amennyiben a harmadik fél, és annak kötelezettségvállalása tekintetében megvalósulnak a 10.2. pont szerinti további feltételek, akkor az ott leírtak alapján nem kell az alapügyletet SL-ként beazonosítani.

10.3.2. A hosszú távú megállapodás alete, amikor az ügyfél valamely állami szervvel köt megállapodást az eszköz használatára (pl. börtön, kollégium). Mivel ebben az esetben nem teljesül az a feltétel, hogy az ügyfél tevékenységét az állam, mint harmadik fél részvételével működő gazdasági csoport tagjaként végzi, így az MNB a PPP konstrukció esetén elvárja, hogy az intézmény azt minden esetben SL kitettségnek tekintse. Az állami részvétel kockázatcsökkentő hatása a figyelembe vehető fedezeten vagy a CRR 153. cikk (5) bekezdésében szereplő tényezők alkalmazása során vehető figyelembe.

IV. A speciális hitelezési kitettségek kategorizálása

11. Az SL kitettségeken belül célszerű alszegmenseket meghatározni a kitettség jellege és a finanszírozás tárgya alapján. Az MNB ennek megfelelően a következő alszegmenseket különbözteti meg:

a) Projektfinanszírozás (PF – project finance)

Jellemzően nagy, komplex és költséges egyedi berendezések, létesítmények (projektek) kivitelezésének vagy felújításának finanszírozása (ilyen projektnek tekinthető például egy erőmű, vegyi üzem, bányá, közlekedési, környezeti vagy telekommunikációs infrastruktúra létrehozása/kialakítása), amely esetén az üzemeltetésből fakadó cash-flow biztosítja a visszafizetést.

b) Jövedelemtermelő ingatlan finanszírozása (IPRE – income producing real estate)

Olyan kereskedelmi ingatlan (pl.: iroda, lakópark, hotel, bevásárlóközpont, raktár, ipari park, építési célú telek) megvásárlásának, kivitelezésének, felújításának finanszírozása, amelynél a hitel visszafizetése elsődlegesen az ingatlan hasznosításából, bérbeadásából, és/vagy továbbértékesítéséből származó jövedelemtől függ. (Fejlett módszer alkalmazása esetén ebbe a csoportba sorolt ügyletek egy részét sztenderd módszertan alkalmazása esetén a spekulatív ingatlanfinanszírozás kategóriába kell besorolni. A spekulatív ingatlanfinanszírozás definícióját lásd részletesebben az V. fejezetben.)

c) Eszközfinanszírozás (OF – object finance)

Nagyobb költségű fizikai berendezés/eszköz (pl.: hajó, repülőgép, vonatszerelvény, flotta) vásárlásának, felújításának finanszírozása. A cash-flow forrása a finanszírozott eszköz által termelt jövedelem.

d) Árufinanszírozás (CF – commodities finance)

Jellemzően készleteknek vagy tőzsdén forgalmazott áruknak strukturált, rövid lejáratú finanszírozása (pl.: nyersolaj, fémek, haszonnövények). Magyarországon nem elterjedt finanszírozás forma, ami nem azonos a közraktári finanszírozással vagy a klasszikus készletfinanszírozással.

12. Az MNB elvárja, hogy az intézmény kockázatkezelési eljárásai során legalább a hazai gyakorlatban leggyakrabban előforduló IPRE kategóriát kezelje elkülönítetten. Amennyiben azonban az adott intézménynél valamely kitettségi kategória részaránya materiális vagy várhatóan növekedni fog, akkor szükséges annak az kategóriának a megkülönböztetése, és kockázati profiljának önálló mérése

is. A portfólió méretétől, ügyletek darabszámától, becsléshez szükséges megfigyelések számosságától függően az MNB elvárja, hogy az intézmény a materiálisabb SL szegmensek esetén fejlesszen külön modelleket.

V. Spekulatív ingatlanfinanszírozás kezelése sztenderd módszertan esetén³

13. A CRR az SL kitettségeket kizárólag a belső minősítésen alapuló hitelkockázati módszer vonatkozásában nevesíti⁴. A CRR a sztenderd módszertan alkalmazása esetén a CRR 128. cikk (2) bekezdése alapján a spekulatív ingatlanfinanszírozás definíciójának megfelelő kitettségek „kiemelkedően magas kockázatú tételek”-ként való besorolását írja elő.
14. A spekulatív ingatlanfinanszírozás definíciója a CRR 4. cikk (79) bekezdésében kerül rögzítésre. Eszerint spekulatív ingatlanfinanszírozásnak tekinthető a nyereségszerzési céllal, újraértékesítés szándékával történő ingatlanvásárlás, -fejlesztés vagy -építés, illetve ingatlanhoz kapcsolódó vásárlás, fejlesztés vagy építés céljára vagy ahhoz kapcsolódóan nyújtott kölcsön.
15. Az MNB megítélése szerint az ügylet spekulatív jellemzőjét a hitelcél alapján kell meghatározni, az nem a vállalt kockázat nagyságától, hanem a hitelcéltől függ. Ez alapján azok a hitelügyletek tekinthetők spekulatív ingatlanfinanszírozásnak,
  - a) amelyet ingatlan vásárlására, építésére és fejlesztésére nyújtanak, azzal a céllal, hogy végül az ingatlan nyereséggel továbbértékesítésre kerüljön, vagy
  - b) amelyet telek vásárlására nyújtanak azzal a céllal, hogy a hitelügylet a telken az előző pontban meghatározott típusú ingatlanfejlesztés végrehajtását követően az értékesítésből térüljön meg, vagy
  - c) amelyet ingatlan vásárlásra nyújtanak (pl.: telekfinanszírozás), és az ingatlan későbbi hasznosítása még nem ismert.
16. Az MNB megítélése szerint nem tartozik a CRR 4. cikk (79) meghatározása alá az a hitelügylet, amely esetében az intézmény rendelkezésére álló dokumentumok alátámasztják, hogy a hitelfelvevő az ingatlant a vásárlást/építést/fejlesztést követően a hitel futamideje alatt saját maga használja vagy adja bérbe, és a hitel visszafizetése a használat/hasznosítás során keletkező folyamatos pénzáramból történik, és ezt a hitelintézet rendelkezésére álló dokumentumok alátámasztják.
17. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy az EBH által közzétett válasz⁵ alapján a CRR 128. cikk (2) bekezdése nem ad kizárólagos felsorolást a kiemelkedően magas kockázatú tételek körére, hanem minden olyan kitettséget oda kell sorolni, amely esetében teljesülnek a CRR 128. cikk (3) bekezdésben foglalt feltételek, így egyéb SL kitettségek is bekerülhetnek a kiemelkedően magas kockázatú tételek közé. Az MNB elvárja, hogy az intézmény belső szabályzatában rögzítse azoknak az ügyleteknek a körét vagy azt a feltételrendszert, ami alapján a CRR 128. cikk (3) szerint besorolást elvégzi.

³ A CRR 128. cikk alapján az EBH iránymutatást tervez kiadni a spekulatív ingatlanfinanszírozás témában, mely alapján az MNB jelen álláspontját felül fogja vizsgálni.

⁴ A Bázeli Bizottság jelenleg dolgozik a hitelkockázatok sztenderd módszertanának módosításán, amely várhatóan már itt is elkülöníti az IPRE szegmenst.

⁵ EBA Single Rulebook Q&A Question ID: 2015_2268

VI. Egyéb elvárások

18. Az MNB elvárja, hogy az intézmény az ügyfél kezdeti, valamint rendszeres újraminősítésénél mérlegelje az SL kategóriába való besorolás teljesítéséhez szükséges feltételek fennállását. Az MNB elvárja továbbá, hogy amennyiben az ügylet jellege, kockázatai változnak, akkor az intézmény sorolja át az ügyfelet az új, helyes kitettségi szegmensbe. Az intézménynek az átsorolást a paraméterbecsléshez felhasznált adatokban, analitikákban és riportokban is át kell vezetnie.
19. Az MNB kizárólag egyedi, indokolt esetben tartja elfogadhatónak, hogy az intézmény egy ügyfél összes ügyletét SL kitettségi kategóriából vállalati szegmensbe soroljon át. Az átsorolás kapcsán az intézménynek az MNB kérésére be kell mutatnia, hogy a továbbiakban az SL-be sorolás hármass feltétele már együttesen nem áll fenn (pl.: ha az ügyfél több éves működés során bizonyította, hogy a cég tevékenysége az ügylet tárgyául szolgáló ingatlantól különválasztható, a tevékenység már nem kötődik szorosan az ingatlanhoz, és a cég már önmagában is fenntartható működést folytat az ingatlanból származó bevételtől függetlenül).
20. A work-out fázisban lévő SL ügyfél átszegmentálására nincs szükség, ha az adott ügylet az eredeti definíciónak már nem felel meg (pl.: ha a fedezet (IPRE esetén az ingatlan) érvényesítésre került, vagy ha az ügylet teljes összegében értékvesztett). Ebben az esetben a korábbi SL kategória fenntartása elvárt, többek között a pontos paraméterbecslés megvalósítása, valamint az állományok valóságú és következetes nyomon követése érdekében.

VII. Záró rendelkezések

21. Az ajánlás a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja szerint kiadott, a felügyelt pénzügyi szervezetekre kötelező erővel nem rendelkező szabályozó eszköz. Az MNB által kiadott ajánlás tartalma kifejezi a jogszabályok által támasztott követelményeket, az MNB jogalkalmazási gyakorlata alapján alkalmazni javasolt elveket, illetve módszereket, a piaci szabványokat és szokványokat.
22. Az ajánlásnak való megfelelést az MNB az általa felügyelt pénzügyi szervezetek körében az ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri és értékeli, összhangban az általános európai felügyeleti gyakorlattal.
23. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi szervezet az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben a pénzügyi szervezet jogosult feltüntetni, hogy vonatkozó szabályzatában foglaltak megfelelnek az MNB által kiadott vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben a pénzügyi szervezet csupán az ajánlás egyes részeit kívánja szabályzataiban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerülje, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazza.
24. Az MNB a jelen ajánlás alkalmazását 2017. december 31-től várja el az érintett pénzügyi szervezetektől.

Dr. Matolcsy György sk.
a Magyar Nemzeti Bank elnöke